

skal kun bemærke i saa Henseende, uden tvivl at gaae ind paa Sagens Realitet; at jeg skal underkaste denne Sag en nærmere Overveielse og see, hvorvidt det er muligt at fjerne de Ulemper, som af det ærede Medlem formenes at ville flyde af Affattelsen af de nævnte Paragrapher.

Brig: Jeg maa bede den ærede Minister undskyld, at jeg udtalte mig saa utydeligt, at han har kunnet misforstaae mig saa meget, som han har gjort. Jeg har nemlig ikke villet spørge den ærede Minister, om han vel havde overveiet det Forslag, som han havde gjort. Det kunde naturligtvis aldrig falde mig ind at stille et saadant Spørgsmaal. Jeg spurgte derimod om Udstrækningen af den ærede Ministers Overveielse af Spørgsmaalet om Examencommissiøner. Det, jeg ønskede at vide, var, om den ærede Minister, idet han gjorde Forslag om en Examencommissiøn for det theologiske Facultet, ogsaa havde taget under Overveielse og undersøgt Spørgsmaalet med Hensyn til de øvrige Faculteter, og om dette Forslag var det første Skridt i en Sag, der var gennemtenkt i sin Heelhed. Den ærede Minister har nu svaret mig, at han ikke er kommen til noget Resultat i denne Henseende. Han har ikke dristet sig til at gjøre noget Forslag med Hensyn til det juridiske Facultet og med Hensyn til Facultetet for de exacte Videnskaber og for det medicinske Facultet da har han slet ikke tænkt derpaa, uagtet det forekommer mig, at den Grund, han anførte for at indføre Examencommissiøner for det theologiske Facultets Vedkommende, nemlig at gjøre Studiet friere ved at befrie Studenterne for at blive examinerede af dem, der havde holdt Forelæsningerne, gjælder i lige saa fuldt Maal om de andre Faculteter. Det er derfor, jeg vilde henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at det ved at antage dette Forslag med Hensyn til det theologiske Facultet bandt sig og gik ind paa en Sag, om hvilken man ikke veed, hvorvidt den er gennemførlig, hvorvidt den er rigtig, og hvad den vil koste, at altsaa Forslaget om

Examencommissiøner ingenlunde foreligger saaledes forberedt, at man nu kan tage en endelig Beslutning derom. Den ærede Minister bebrejdede mig, at jeg ikke var gaaet ind paa Realiteten; men det laa ganske ligesom i, at der slet intet forelaa i Forslaget, hvortil jeg kunde holde mig. Den ærede Minister har slet ikke motiveret sit eget Forslag, og han har heller ikke ledsaget det med de Oplysninger, som man kunde vente i denne Henseende, og hvoraf man kunde see, hvorledes det skulde gennemføres. Jeg bemærkede derfor udtrykkelig, at jeg ikke vilde gaae ind paa Realiteten. Efter hvad der foreligger, maa jeg derfor fremdeles fraraade den ærede Forsamling at vedtage dette Forslag; thi, som den ærede Minister sagde, det er et Princip, som herved slaaes fast, der vil have stor Betydning, men denne videregaaende Betydning er ikke overveiet, den ligger ikke klar for, derom vide vi intet.

Sjörving: Maaftoe jeg maa begynde med at anbefale Forslaget under Nr. 41 om Bevillingen til Skaarup Skole. Det er vel saa, at Udvalget i forrige Samling udtalte, at det maatte fastholde den Anskuelse, at Forpligtelsen til at ombygge Skolen ikke kunde paahvile Seminariefonden, men jeg maa bemærke, at denne Udtalelse vilde jeg for mit Vedkommende ikke have tiltraadt, hvis jeg dengang havde vidst, hvad nu er blevet oplyst, nemlig, at et foregaaende Finantsudvalg i meget bestemte Udtryk og efter meget nøagtig Undersøgelse har udtalt, at det maatte være enigt med Ministeren i, at Forpligtelsen til Opførelsen af en ny Skolebygning paahviler Staten. Naar Udvalgets Fleertal nu i Betænkningen udtaler, at det ikke kan erkende Forpligtelsen til at opføre en heelt ny Skole, gaaer det jo aldeles bestemt imod, hvad det nævnte Finantsudvalg i 1862 udtalte, og jeg troer det vilde være særdeles uheldigt, om man, naar et foregaaende Finantsudvalg efter nøagtig Undersøgelse er kommet til et saadant Resultat og har udtalt det, senere da uden at noget Nyt var fremkommet, vilde fravige det Resultat, som saaledes var udtalt. Det er